PRÆSIDEM
Stantem
Sed inopinata morte cadentem
In
VIRO
Magnifico, Generoso & Amplissimo
DOMINO
GEORGIO AUSTENIO
Reipubl. Thorunens. Pro-Consule
Gravissimo
ac p. t. Præside vigilantissimo,
Ipso Exequiarum Die
Simoni & Judæ Sacro
Anno 1716.
Repræsentare voluit
Henricus Prochnau, R. M. C,

THORUNII,
Impressit Joh. Nicolai, NOB. SENAT. & GYMN. Typ.

SYmbola, quæ cupidi legimus præclara Potentum,
Sunt multis passim concelebrata modis.
Multis, ingemino, vix sufficientibus autem,
Majorem laudem cum meruere diu.
Explanant etenim mentem Ducis, ipsaque facta,
Æmula sublimi menti animoque suo.
Quin quod & instimulent alios virtutis amantes,
Illorum sensum qui penetrare student.
Inter tot vero minus haut quoque claret & illud :
Stantem nimirum Principis esse mori.
Nomen forte rogas, id quis sibi vendicet? audi,
Princeps, Dux fortis Vespasianus erat.
Cuius & absimilis nec filius, inde vocatus
Humanæ vitæ delicium atque decus,
Hi fatis etsi dudum cessere, profecto
Non est, hos quod quis plane abiisse putet.
Sunt oculis tantum subducti corpore nostris,
Virtus in multo Principe sæpe viget.
Mirari veterum perplures secula credo
Ob tot præstantes præcipuosque Viros,
Sed, qui contemnat forsan præsentia, quisquam
Vix dabitur compos si rationis erit.
In multis quod adhuc revirescat gloria prisca,
Quam modo sectandam proposuere sibi.
Roma potens jactet *Corvos*, jactetque *Metellos*,
Jactet adhuc alios, si lubet, illa Duces.
Non tamen & desunt nobis, Vrbique Thorunæ,
Horum quos Virtus ornat & alma Fides.
Quique satis memores mandati muneris usque
Stantes in curis suntque manentque suis.
Et qui (*) *nil obiter* : [**] *nil quæ se* forte juvarent,
Sed Populum, faciunt nocte dieque suum.

Ac

(*) Symb. Lucii Aurelii Veri. [**] Symb. Æliani.

Ac nulli parcunt operæ, quin singula semper
Spectant, quæ pacem conciliare queant.
Sæpe, *laboremus:* clamant ex ore Severi,
Namque salus Vrbis, fas pietasque iubet.
Ex horum numero Præses, Vir inclutus AVSTEN,
Patria cui curæ, cui quoque civis erat.
Sæpe dies totos totas noctesque laborans
Hic indefessus cumque vigore stetit.
Nunquam pertæsus curarum curiam adibat,
Lætatus curas participare novas.
Quas partim pro se, partim quoque pro grege toto
Susciperet, Pastor ceu bonus usque solet.
Insomnes somnos duxit, ne somnia forsan
Res Vrbis solidæ præcipuæque forent.
Vt dicam paucis: en, omnis denique vita
Vera fuit *Statio* continuusque *labor*.
Proxima fatalis, qua *stans* in curia acerbos
Ictus excepit, lux tibi testis erit.
Ecce *Ducem stantem, morientem* denique nostra
Vrbis pro imperio fortiter, ecce *Ducem*.
O non auditam vere simul atque stupendam
Rem! dum tam subito Præses in urbe cadit,
Proque suo populo *vigilans, stans* atque *laborans*
Nobile tam corpus, mox animamque dedit.
Non dubito, multos fore, qui tam sæva flagellent
Censuris rigidis fata, malisque modis.
Hi potius vero discant compescere lingvam,
Ac ori geminas imposuisse manus.
Nos satis edocti meliora relinquimus hæcce
Consilio summi judicioque Dei.
Dicentes divo cum Paulo: *Numinis unqvam*
Qvis novit tacitas insolitasque vias?
Hinc miranda quidem, sed non rimanda voluntas
Est Domini, quoniam non nisi justa manet.

Laudan.

Laudandumque pium, sanctum & mirabile nômen
Eius in æternum, qui bene cuncta facit.
Tu, qui pro lacrymis iustis sacra vota mereris,
Dignus, pro cura cui detur alta quies.
De fama, quæ vel post secula multa virebit,
Ac memori nunquam pectore forte cadet,
Plura relaturus, præsens angustia chartæ
Ni mihi sat prompto plura referre vetet,
Interea nobis non mortuus esse videris,
Desîsti tantum vivere, crede mihi.
Officiis curæ; quas forti pectore semper
Hic exantlasti, signa probata manent.
Addo, quod hæsisti quoque civis ab ore querentis
Pendulus, ut posses usque iuvare probos.
Integer hinc vitæ, sceleris sat purus & omnis
Inter cœlicolas nunc animosus ovas.
Ac eluctatus ceu constantissimus hicce
Athleta ex multis innumerisque malis.
Denique ceu victor generosus in axe triumphas,
Psallis & æterno carmina grata Deo.
Curia gratatur, gratantur Templa Scholæque,
Urbs tota ex animo dat pia vota TIBI.
Et vel post cineres uno velut ore profatur:
AUSTENUM nostrum secula mille beent!

